U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **M. T. T.**, zastoupený opatrovníkem Mgr. Jiřím Maškem, Pod Všemi svatými 427/17, Plzeň, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 7. 2023, čj. KRPA-126025-40/ČJ-2023-000022-ZSV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2023, čj. 2 A 22/2023-21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobce Mgr. Jiřímu Maškovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **8 228 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 7. 2023 žalovaná prodloužila dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, stanovenou rozhodnutím žalované ze dne 10. 4. 2023, a to o 70 dnů. Proti rozhodnutí o prodloužení doby zajištění podal žalobce žalobu, kterou městský soud shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný. V době vydání napadeného rozhodnutí žalované byly dány faktické překážky správního vyhoštění stěžovatele (protože vietnamská strana dosud nevydala zvláštní víza policejní eskortě). Rozhodnutí žalované ani napadený rozsudek řádně nezdůvodnily, proč a jakým způsobem lze očekávat odstranění uvedených překážek. Rozhodnutí žalované odkazovalo na sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (ŘSCP). Toto sdělení nevypovídá o realizovatelnosti samotného správního vyhoštění, tím spíš nemůže být podkladem pro omezení stěžovatele na svobodě. Zajištění stěžovatele se stalo neoprávněným a bezdůvodným. Podle stěžovatele městský soud neprokázal existenci rizika, že by stěžovatel v případě uložení zvláštního opatření podle § 123b zákona č.

326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, mařil výkon správního vyhoštění. Stěžovatel nesouhlasí také s dobou prodloužení zajištění, která je nepřiměřená a stanovená pouze na rámcových časových odhadech jednotlivých administrativních úkonů. Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek a rozhodnutí žalované a vyslovil, že zajištění stěžovatele musí být bezodkladně ukončeno.

[3] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel namítá, že městský soud nesprávně a nedostatečně posoudil přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života stěžovatele. Stěžovatel pobývá v ČR cca 11 let, má zde sociální vazby, bydlí u strýce, s nímž má výborný vztah. Stěžovatel se ve Vietnamu nemá kam vrátit. Konstatování městského soudu, že ve Vietnamu se nachází zbylá stěžovatelova rodina, je nedostatečné. Stěžovatel pochybuje o zájmu ČR na tom, aby ve své faktické životní situaci opustil území (nemá finance, v ČR žije dlouhou dobu, je integrován a má zde sociální zázemí). Podle stěžovatele je rozhodnutí o správním vyhoštění nepřiměřené, neboť v jeho případě by postačilo uložení povinnosti opustit území. Vzhledem k tomu, že nejsou naplněny podmínky pro správní vyhoštění, tím spíše nejsou splněny podmínky pro prodloužení doby zajištění.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS neshledal námitku nepřezkoumatelnosti důvodnou. Městský soud své závěry řádně zdůvodnil a srozumitelně vysvětlil. Z napadeného rozsudku je též zřejmé, jak soud uvážil o žalobních námitkách.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá nedostatečné posouzení realizovatelnosti správního vyhoštění a nepřiměřenosti prodloužení doby zajištění. Tyto námitky vypořádal městský soud zejm. v bodech 21 až 23 napadeného rozsudku, na které NSS v podrobnostech odkazuje. Lze shrnout, že žalovaná učinila potřebné kroky k přípravě správního vyhoštění. Vycházela přitom ze sdělení ŘSCP, z něhož neplyne žádná překážka provedení správního vyhoštění. Žalovaná dostatečně odůvodnila délku prodloužení zajištění stěžovatele, která vzhledem k okolnostem není podle NSS nepřiměřená a nepřekračuje maximální možnou délku zajištění cizince (k odůvodnění realizovatelnosti správního vyhoštění v rozhodnutí o prodloužení doby zajištění podrobněji viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2022, čj. 9 Azs 107/2022-41).

[9] Dále stěžovatel namítl, že nebylo prokázáno, že by mařil výkon správního vyhoštění v případě uložení tzv. zvláštního opatření. Také tuto námitku vypořádal městský soud zejm. v bodech 25 až 30 napadeného rozsudku, na které NSS odkazuje. NSS opakuje, že v důsledku závažnosti předchozího protiprávního jednání stěžovatele existuje nebezpečí, že by mařil

výkon správního vyhoštění. K uvedené námitce pro úplnost srov. usnesení NSS ze dne 9. 8. 2023, čj. 4 Azs 186/2023-37, v němž se NSS zabýval obdobnou námitkou v případě téhož stěžovatele. Relevantní skutkové okolnosti se přitom nezměnily, a proto lze takové posouzení vztáhnout také na nyní projednávanou věc.

[10] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel namítal nedostatečné posouzení přiměřenosti zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Tuto námitku stěžovatel poprvé uplatnil až v řízení před NSS, ačkoliv mu nic nebránilo vznést ji již v žalobě. Městský soud se touto námitkou nemohl zabývat a vzhledem k § 104 odst. 4 s. ř. s. se jedná o námitku nepřípustnou. Totéž platí pro námitku, že by v případě stěžovatele postačilo uložení povinnosti opustit území. Zcela nad rámec nezbytného posouzení NSS konstatuje, že stěžovatel vícekrát nerespektoval povinnost vycestovat z území ČR (resp. EU). Jeho argument je tedy v přímém rozporu se skutečnostmi plynoucími ze správního spisu.

[11] NSS konstatuje, že žalovaná a městský soud se případem stěžovatele podrobně zabývaly. Jejich závěry jsou logické, přesvědčivé a mají oporu ve správním spise i právních předpisech. NSS neshledal žádné pochybení, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti, a proto ji odmítl (§ 104a s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

[13] Stěžovateli byl zdejším soudem ustanoven opatrovník, advokát Mgr. Jiří Mašek. Jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování hradí stát. Advokátovi se s přihlédnutím k § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 6 200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a doplnění kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 600 Kč. Za tyto úkony advokátovi náleží 6 800 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu